

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/249/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816202064
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5816202064.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. M. XXXX/X, D. X., právne zastúpeného JUDr. Jánom Vajdom, advokátom so sídlom M. A. XXX, A., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o náhradu škody v sume 2.044,51 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č. k. 5C/72/2016-207 zo dňa 08. apríla 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1) Napadnutým uznesením súd konanie zastavil a rozhodol, že spor po právoplatnosti postupuje Slovenskej republike - Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky s tým, že žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2) Po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca pred podaním žaloby (ktorou si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím) nepožiadal Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie svojho nároku, ktorá skutočnosť mu bránila vo veci ďalej konať. Považoval to za neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania - nedostatok právomoci, ktorý vedie k zastaveniu konania. Na základe uvedeného postupoval podľa § 161 ods. 2 CSP a ust. § 10 ods. 1 CSP. Mal za to, že až v prípade ak by príslušný orgán neposkytol dostatočnú satisfakciu v rámci predbežného prerokovania nároku v zákonom stanovenej lehote, žalobcovi by vznikol nárok domáhať sa majetkovej ujmy v súdnom konaní (§ 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 a 3 CSP.

3) Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie v zákonnej lehote žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal neurčitosť výrokov I. a II. napadnutého rozhodnutia a poukázal na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSSR zo dňa 15.01.1980, sp. zn. Cpjf 145/78, podľa ktorého ak poškodený uplatnil nárok na súde bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd ani zamietnuť návrh, ani bez ďalšieho konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty. Podľa ust. § 161 CSP nejde o podmienku bez splnenia ktorej nemôže súd vo veci konať vo veci (povinnosť je stanovená v osobitnom predpise - zákon č. 514/2003 Z. z.), preto nemôže ísť o neodstrániteľnú podmienku konania a teda dôvod na zastavenie konania podľa ust. § 161 CSP. Namietal, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje právne posúdenie veci, nie je riadne odôvodnené, je nepreskúmateľné a arbitrárne, pričom nesprávnym postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jeho práv na spravodlivý proces. Uviedol, že nedoručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred podaním žaloby je odstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý medzičasom odstránil, nakoľko žalovanému zaslal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v sume 2.044,51 eur spolu s úrokmi z

omeškania, trovami konania a trovami právneho zastúpenia. Na základe uvedeného preukázal splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., pričom žalovaný nepreukázal, že je jeho nárok nedôvodný.

4) Žalovaný sa stotožnil s právnymi a skutkovými závermi súdu prvej inštancie a navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., z ktorého je zrejmé, že pred eventuálnym uplatnením práva na náhradu škody na súde je potrebné najprv požiadať orgán, ktorý koná v mene nositeľa zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci o náhradu škody. Uviedol, že mu žalobca žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody do dnešného dňa nedoručil, pričom túto skutočnosť nepreukázal ani doručenkou. Aj keby sa tak stalo, zákon jasne stanovuje, že k uplatneniu takého nároku zo strany poškodeného musí dôjsť pred začatím súdneho konania a nie počas konania ako sa domnieva žalobca. K postupu podľa vyššie uvedeného ustanovenia nedošlo, čo predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania a súčasne bráni ďalšiemu postupu v konaní.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

6) Ako vyplynulo z doterajšieho priebehu konania, žalobca sa svojim návrhom domáha voči žalovanému náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

7) Vychádzajúc z týchto skutočností potom súd prvej inštancie postupoval správne, keď po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho sudu skúmal, či žalobca postupoval zákonným spôsobom a uplatnil si svoj nárok na príslušnom orgáne (Ministerstve vnútra SR) V tomto smere vykonal i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď konanie zastavil a postúpil vec príslušnému orgánu.

8) Na druhej strane ale nemožno ponechať bez povšimnutia i jednoznačný postoj žalovaného zastúpeného príslušným štátnym orgánom (ktorému prislúcha o žiadosti i rozhodnúť), ktorý v priebehu dlhotrvajúceho konania (cca 3,5 roka) jednoznačne vyjadril svoj názor s tým, že nárok poškodeného neuznáva. Najmä s prihliadnutím na túto skutočnosť - hospodárnosť konania, potom odvolací súd v záujme spravodlivého a rýchleho vyriešenia sporu vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, aby mohlo byť vo veci rozhodnuté bez zbytočných prietahov.

9) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).